

Provincieraadslid Vlaams-Brabant

Liselore Fuchs

De 22-jarige studente Liselore Fuchs is het jongste provincieraadslid van de N-VA en het jongste provincieraadslid in Vlaams-Brabant. Ze is ook gemeenteraadslid in Hoegaarden. Een start van een politieke carrière die kan tellen.

Mijn verkiezing in de provincieraad was een kleine maar aangename verrassing. Ik had niet verwacht al meteen het vertrouwen te krijgen van zoveel kiezers, zeker omdat ik me tijdens de campagne vooral heb toegelegd op mijn eigen te

Liselore Fuchs in provinciaal domein Het Vinne (Zoutleeuw):
 “Het is van groot belang om de open en groene ruimte in onze verstedelijkte provincie te bewaren.”

gemeente Hoegaarden, waar ik lijsttrekker was. Ik ben trouwens verre van de enige jonge vrouw in de N-VA-fractie. De vier jongste Vlaams-Brabantse provincieraadsleden zijn alle vier sterke N-VA-vrouwen.

De eerste keer het provinciale halfroond in Leuven binnestappen, was best indrukwekkend. Met alles samen 72 verkozenen heeft het de allure van een klein parlement. In de vorige legislatuur telde de provincieraad nog 84 raadsleden. Goed dat dit aantal is verminderd. Met 72 efficiënt vergaderen is al moeilijk genoeg. Op vlak van efficiënte kan ook de provincie Vlaams-Brabant nog een en ander leren.

Frank is nog niet gevallen

Vaak krijg ik de vraag wat ‘de provincie’ doet. Uit de beleidsverklaring van de deputatie kan ik afleiden dat Vlaams-Brabant zich met zowat alles bezighoudt dat een mens kan bedenken. Dat is natuurlijk niet de bedoeling. N-VA-minister van Binnenlands Bestuur Geert Bourgeois hertekende met de interne staatshervorming nochtans grondig de bevoegdheden van de provincies. In detail is vastgelegd wat de taken van de provincies nog zijn, en bijgevolg ook welke niet. Me dunkt dat de frank van de Vlaams-Brabantse deputatie nog niet volledig is gevallen. Opvolgen dus.

Binnen de fractie leg ik me toe op de dossiers rond milieu, natuur en cultuur. Wat dat laatste betreft, moet Vlaams-Brabant vooral een ondersteunende en geen leidende rol spelen. Instellingen met een duidelijk bovenlokaal belang ondersteunen biedt een meerwaarde. Maar het moet ermee gedaan zijn dat het provinciale cultuurbeleid louter dient om ‘bevriende organisaties’ van subsidies te voorzien. Die lijn bewaken is een van de uitdagingen van onze oppositie. Net zoals het blijven behartigen van het Vlaamse karakter van onze provincie. De vijf vertegenwoordigers van de *Union des Francophones* (UF) zijn alvast geen partij voor onze negentien N-VA-provincieraadsleden!

Groene ruimte bewaren

Het is eveneens van groot belang dat we de open en groene ruimte in onze verstedelijkte provincie bewaren. De uitbating van de provinciale natuur- en recreatiegebieden is trouwens wél een taak die de provincies ten volle moeten opnemen. In Vlaams-Brabant is het domein Het Vinne in Zoutleeuw daar een mooi voorbeeld van: een prachtig stukje natuur dat een thuis biedt aan talloze vogels en waar bezoekers even de stopknop van de dagelijkse *rat race* kunnen indrukken. Daartoe mijn steentje bijdragen is mijn antwoord op de vraag wat ik daar allemaal ‘in de provincie’ zit te doen!